

MISTROVSTVÍ EVROPY V KENDÓ 2011

Očima účastníka

Pavel Štěpán ml.

Zdarec všichni!

V úterý ráno jsme se po téměř 15ti hodinové cestě vrátili z polské Gdyně. Připomínám těm, kteří nevědí co se dělo, že od pátku na severu Polska probíhalo 24. Mistrovství Evropy v kendo.

Z našeho oddílu byli do reprezentace nominováni za juniory Jirka Koutník a za muže Pavel Štěpán ml. Přiznám se, že mi bylo líto, že od nás nemohlo jet víc lidí. Ale doufám, že na další ME budeme moct jet v hojnějším počtu.

Naše cesta započala už na loňském mistrovství Evropy v Maďarsku, kdy jsme si s Jirkou vzali předsevzetí, že se do reprezentačního výběru musíme dostat znovu.

A tak jsme se ve čtvrtek 4.5.2011 brzy ráno vypravili z Hradce na meetingpoint do Dejvic v Praze. Jak brzy? Moc brzy. Minimálně 4:45 je pro spoustu lidí čas, kdy se nachází uprostřed svého spánku, nebo se k němu teprve chystají. My jsme ale do těchto skupin nepatřili. My jsme teď byli dva ospalí reprezentanti, kteří si museli dobalit svoje věci, protože předešlý den na to pochopitelně bylo málo času. Jelikož jsme nechtěli jet ve spěchu, vzali jsme si raději časovou rezervu, která nám zaručila klidnou dopravu autobusem a metrem až na Kulaťák v Dejvicích.

Sedíme teď na lavičkách u východu z metra a udiveně koukáme na zvláště vypadajícího a neupraveného pána, který s námi bezprostředně navázal řeč: „Copak to máte v těch futrálech, pánové?“ Co říct? Odpovědět, že máme meče a že děláme japonský šerm se nám nechtělo, protože to vždy vyvolává spoustu dalších otázek, nehledě na to, že lidi často žádaj o ukázkou. „Rybářské pruty“, odpověděl jsem s úmyslem, že taková běžná věc rychle ukončí pánovu zvědavost. Mýlil jsem se. Pán byl patrně za mlada rybář. Stejně jako teď, díky naší blbosti, i my. Na dalších pár minut jsme se se starým rybářem rozpovídali na téma, o kterém nemáme s Jirkou ani páru. Naštěstí jsme už museli odjet na sever do Polska. A ne na Berounku, jak se pán stále domníval.

To je parádička! Nacházíme se v pojízdném obývacím pokoji, každý s vlastní, plně automatizovanou, pohovkou. S našim společníkem Honzou, který sedí za volantem přepychového vozu, valíme směr Bílina, kde nabereme posledního člena naší skupiny.

Nyní už i s Janou na palubě valíme po německé dálnici s tachometrem ukazujícím něco okolo 200km/h. Asi by to šlo i rychleji, ale ostatní účastníci provozu zdržovali. Někde za Drážďanami jsme potkali další 2 skupinky českých reprezentantů, kteří vyjeli o něco dříve z Černého mostu. Byli jsme tedy nuceni solidárně zpomalit na cestovní rychlost 150km/h.

Před Polskem dojíždíme poslední zbývající auto a už tedy kompletní vjíždíme do poslední části naší cesty, 350 km silnic 2. třídy mezi Štětínem a Gdyní.

Je 22:30 a my konečně nacházíme hostel Wolna chata, který se stane našim útočištěm až do pondělního rána. Navzdory levnému ubytování byl hostel velice příjemně zařízen a myslím, že si nikdo nemohl stěžovat. Po ubytování následuje již jen poslední důležitý bod. Briefing s managemem Tomášem o tom, co a jak a kdy a kde.

Plán na pátek: Ranní rozcvička v tělocvičně, slavnostní nástup, turnaj juniorů, jejich týmů a týmů žen. Zafajtit jak to půjde a podat maximální výkon.

Ranní trénink splnil vše potřebné. Protáhnout svaly po dlouhé cestě a namotivovat se do nadcházejících zápasů. Jak to probíhá? Je to vlastně jen obyčejné rozcvičení před závodem s tím, že nejprve musíte bojovat o kousek místa v přeplněné hale, kde má každá reprezentace svůj individuální trénink.

Poté následuje slavnostní nástup. Všichni účastníci byli zahráni do prostor mimo tělocvičnu, kde stáli pořadatelé s vlajkami a velkými cedulemi s názvy jednotlivých států. Za ně jsme se zařadili a čekali. Čekali nejprve na to, až pořadatelé vyrovnají počet vlajek s cedulemi států. Chvíli nás bavilo sledovat jak zmatení pořadatelé na poslední chvíli roznášejí vlajky a hledají v davu komu by je přidělili. Ale když se nám té naší stále nedostávalo, trochu jsme znervózněli. Děvčata, která se o roznos starala, se nám dokonce pokoušela vnutit ruskou zástavu s dojmem, že by měla být naše. Ale vysvětlili jsme jim, že už toho s nimi nemáme tolik společného, jako dřív.

Mezitím se v tělocvičně pro rozhodčí a pár diváků uskutečnili ukázky historického šermu. A je to tady. Za zvuků námořnické kapely a povelů hlasatele, vyhlášení jednotlivé státy nastupujeme podobně jako olympionici na zahajovací ceremoniál. Stojíme mezi reprezentací Belgie a Finska a posloucháme uvítací řeč pořadatelů, ředitele Polské federace, prezidenta evropské federace a jak jsem pochopil tak i významných politických osobností Gdyně.

Hurá! 24. mistrovství Evropy bylo právě zahájeno. Začíná turnajem týmů juniorů.

Za Českou republiku byli nominováni: Ludmila Kašíková, Jakub Dobrovolný, Jiří Koutník. Základní skupina ve které se náš výběr nacházel čítala také belgické a ruské reprezentanty. Oba týmy jsou silné a stejně jako my, si neúspěch nepřipouští. Bohužel svoji rychlostí, technikou a nasazením jsme na našlapané soupeře nestačili. Jirka byl v týmu postaven do obtížné pozice. Jakožto nejzkušenější zápasník nastupoval jako poslední. Utkal se statečně s Belgičanem Mergelem a Rusem Dubilinem, pozdějším juniorským mistrem evropy. Oběma bohužel podlehl, ale odnesl si četné zkušenosti do dalších utkání.

V individuálech se už dařilo o trochu více. Přesvědčivá výhra s Finem Rajaniemiem dala Jirkovi velké naděje na postup z poolu. Jenže v druhém zápase podlehl o jeden ippon Srbovi Savicovi 10 vteřin před koncem. Na mistrovství Evropy ale postupuje jen ten nejlepší, takže to pro něj znamenalo konec. Ani Jakub s Ludmilou se nedokázali probojovat ze svých poolů.

Vítězem se stal Ruský junior Genadij Dubilin.

Závěrem dnešního dne byl turnaj týmů žen.

Za Českou republiku byly nominovány: Eliška Žáčková, Denisa Dohányosová, Karolína Luchesi, Jana Ziegelheimová a Jaroslava Stejskalová.

V základní skupině se utkaly s Maďarkami, kterým těsně podlehly a s reprezentantkami Belgie. Nad těmi dokázali zvítězit a tudíž mohli slavit úspěch v podobě postupu ze skupiny.

V osmifinále se proti nim postavili seňority ze slunného Španělska. Zápasy byly velmi opatrné. Nikdo nechtěl udělat chybu. Rozhodovalo se až v posledních zápasech. Díky mohutné podpoře z tribun a díky zkušenosti holek dokázali i teď vyhrát a probojovat se do čtvrtfinále. V něm narazili na výběr z Německa. Z velice vyrovnaného souboje vyšly bohužel lépe Němky a pouze o jediný ippon jsme se nedostali do bojů o medaile. Jak to řekl sensei Davis z Velké Británie „it was **so** close“.

Němky ani v semifinále nenašli konkurenci ve vypjatém finálovém souboji s Maďarkami slavili celkové vítězství. Z mého pohledu holky předvedly neuvěřitelný výkon a za jejich bojovnost jim náleží velká gratulace.

Česko – Slovensko 3:2. To sem sice nepatří, ale je to super!!

Sobotní den odstartoval opět společným tréninkem. Na nástupu bylo k vidění mnohem méně závodníků než včera. Na programu je totiž pouze turnaj týmů mužů.

Za Českou republiku byli nominováni: Pavel Štěpán ml., Michal Suchý, Marek Novák, Jan Rod, Ondřej Dudáš a Martin Formánek.

Do základní skupiny nastoupili společně s favorizovaným Německem, Makedonií a Jihoafrickou republikou. Úkol byl jasný. Navázat na včerejší laťku, kterou holky zvedly proklatě vysoko.

První zápas bude s Německem. Nastupujeme s myšlenkou, že nemáme co ztratit. Musíme se hlavně dostat do zápasového rytmu a připravit se na naše další soupeře. Překvapení se bohužel nekonalo. Německý tank přesvědčivě vítězí a nenechává nikoho na pochybách.

Další zápas rozhodne. Buď a nebo. Není nad čím přemýšlet. Pokud chceme v turnaji pokračovat, musíme vyhrát. Makedonie papírově silná není. Alespoň by neměla být. Svým nasazením nás ale zaskakuje a jen těsně prohráváme o jeden zápas. Škoda. Na truchlení ale není čas, protože před námi je ještě poslední zápas. Postup nám již sice nezajistí, ale odjet s ostudou nechceme. Jihoafrickou republiku porážíme s přehledem, ale velkou radost nemáme. To, že jsme se nedokázali probojovat ze základní skupiny je pro nás ostudou. Na druhou stranu je to příležitost k zamyšlení se nad přístupem k tréninku a příště dokázat, že máme na to dostat se mezi elitu.

Do finále týmů se dostalo Maďarsko s Itálií. Z velmi vyrovnaného zápasu obou zemí nakonec díky zkušenému Sándoru Dubimu odešli jako vítězové Maďaři.

Sobotní večer, jsme strávili na příjemné procházce k ledovému Baltu. Tomášova zbrusu nová GPS navigace nezklamala a poslala nás úplně špatným směrem. Načež po otočení o 180° si pravděpodobně uvědomila, že původní směr byl správný a poslala nás zase zpět. Možná, že to nebylo navigací, ale prostě jen tím, že v ní někdo neumí číst. Ale, to asi ne :-D

Vyvrcholením bylo nedělní utkání jednotlivců mužů a žen.

Jako každý den se i dnes se začalo společným tréninkem. Poté se už každý připravoval na své individuální zápasy. Do jednotlivců nastoupili všichni reprezentanti až na Honzu Rodu.

Z poolů však dokázali postoupit jen ti nejzkušenější. Byli to kapitáni obou týmů. Za muže Ondra Dudáš a za ženy Jana Ziegelheimová. Oba však následně nedokázali zvítězit a prohráli v 1 kole KO.

Z našeho oddílu byl nasazen pouze Pavel Štěpán ml. Ten ve svém poolu narazil na loňského mistra evropy Itala Mandelu a na Švýcara Kourose. Oběma však podlehl a tedy i pro něj turnaj skončil.

Mezi nejlepší dva se dostali Ital Fabrizio Mandia a Maďar Sándor Dubi. Po famózním výkonu obou zápasníků se 24. mistrem Evropy stal Sándor Dubi.

V ženském finále obsadily obě první příčky francouzsky.

A je to. 24. Mistrovství Evropy je za námi a my máme spoustu času na to, abychom se poučili ze svých chyb a příští léta předvedli lepší výkony.

Ačkoliv ME skončilo, před námi byly ještě dvě důležité věci.

Prvně to byly zkoušky na technické stupně, na kterých jsme z Čech měli tři účastníky. Jarka Stejskalová na 3. dan,

*Tomáš Berger na 4. dan a Jana Ziegelheimová na 5.dan.
Jarce s Tomášem se zkoušky udělat podařilo. Velká Gratulace!
Jana bohužel i po precizním výkonu na 5. dan dnes nestačila. Hodně štěstí při příštím, jistě úspěšném pokusu!*

Česko-Rusko 3:2!!!! Krásná práce hoši!

*Do konečného výčtu událostí už zbývá poslední, neméně důležitá. Sayonara party. Taková ta akce, kdy si pořadatelé pográtulují nad podařenou akcí a ostatní se na to napijou. Nebo v případě velmi podařené akce opijou. A podle toho, co jsem viděl, akce podařená byla. A to velmi.
Ale to až někdy příště.*

Děkuju všem, kteří jste se mnou v Polsku byli. Byla to paráda a těším se na další společnou akci.

-stp-ml-